

พลวัตของเรื่องเล่าและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ในรายการจำอวดหน้าจอ ช่วง น้อย เดอะซีรี่ย์^๑

Submitted date: 8 January 2021*

Revised date: 13 January 2021

Accepted date: 8 February 2021

กมลพรรณ ตีร์รัมย์^๒

สารวิ ขาวดี^๒

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอผลการศึกษาพลวัตของเรื่องเล่าและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการจำอวดหน้าจอ ช่วงน้อย เดอะซีรี่ย์ โดยเก็บรวบรวมวิดีโอรายการจำอวดหน้าจอ ช่วงน้อย เดอะซีรี่ย์ ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๒ จนถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๒ รวม ๓๐ ตอน ผลการศึกษามีดังนี้ วัตถุประสงค์แรก พลวัตของเรื่องเล่า แบ่งการวิเคราะห์เป็น ๒ ประเด็น ได้แก่ กลวิธีการเลือกเรื่องเล่า และกลวิธีการนำเรื่องเล่ามาปรับใช้ (๑) ด้านกลวิธีการเลือกเรื่องเล่า พบว่าผู้ผลิตใช้วิธีการเลือกเรื่องมาจาก ๓ แหล่ง คือ เรื่องเล่าไทย เรื่องเล่าที่มาจากต่างประเทศ และเรื่องเล่าที่ผูกเรื่องขึ้นจากขำกริบเชิญ เหตุการณ์ปัจจุบัน หรือแต่งขึ้นใหม่ ส่วน (๒) ด้านกลวิธีการนำเรื่องเล่ามาปรับใช้ พบ ๓ กลวิธีย่อย คือ การปรับเหตุการณ์ใน

^๑ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย “น้อย เดอะซีรี่ย์: พลวัตของเรื่องเล่าและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน” การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทยและการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมี ผศ.ดร.สารวิ ขาวดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

^๒ นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยและการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

* วันรับ-ส่งบทความนี้อ้างอิงตามที่ปรากฏในระบบรับส่งบทความของเว็บไซต์ <https://Journal.phra.in/> ซึ่งเพิ่งเปิดใช้ระบบเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ อย่างไรก็ตามกระบวนการพิจารณาบทความได้ทำมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ แล้ว

โครงเรื่อง การปรับตัวละคร และการปรับชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ที่สอง กลวิธีการสร้าง
อารมณ์ชั้นในรายการ แบ่งการวิเคราะห์เป็น ๒ ประเด็น ได้แก่ ลักษณะที่ทำให้
เกิดอารมณ์ชั้น และกลวิธีการใช้ภาษาให้เกิดอารมณ์ชั้น (๑) ด้านลักษณะที่ทำให้เกิด
อารมณ์ชั้น พบ ๙ ลักษณะย่อย ได้แก่ อารมณ์ชั้นที่เกิดจากการล้อเลียนรูปลักษณ์
อารมณ์ชั้นที่เกิดจากการล้อเลียนวัยสูงอายุ อารมณ์ชั้นที่เกิดจากเรื่องที่มีนัยทางเพศ
อารมณ์ชั้นที่เกิดจากการใช้ความรุนแรง อารมณ์ชั้นที่เกิดจากการใช้ความมีชื่อเสียง
อารมณ์ชั้นที่เกิดจากการแสดงเป็นคน ๒ คน อารมณ์ชั้นที่เกิดจากการใช้ท่าทาง
อารมณ์ชั้นที่เกิดจากการแต่งกาย และอารมณ์ชั้นที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์ ส่วน
(๒) ด้านกลวิธีการใช้ภาษา พบ ๓ กลวิธีย่อย ได้แก่ การเล่นคำ การใช้ภาษาแสดง
น้ำเสียงต่าง ๆ และการใช้คำถาม ผลจากการศึกษาทำให้เห็นว่ารายการจำอวดหน้าจอ
ซึ่งอยู่ในสื่อบันเทิงประเภทโทรทัศน์ มีลักษณะสอดคล้องกับวัฒนธรรมประชานิยม คือ
เป็นรายการที่เน้นการผลิตเพื่อผู้บริโภคซึ่งเป็นส่วนใหญ่ในสังคม และมีการใช้สื่อเป็น
ตัวกลางสำคัญในการเผยแพร่ ลักษณะเช่นนี้ส่งผลให้รายการสามารถดำรงอยู่เพื่อ
สร้างความสุขแก่ผู้ชมมาได้จวบจนทุกวันนี้ นอกจากนี้รายการจำอวดหน้าจอ ช่วง น้อย
เตอะซีรีย ยังเป็นพื้นที่สำคัญที่ผู้ผลิตใช้เพื่อส่งเสริมให้เพลงพื้นบ้านไทยประเภท
“เพลงน้อย” ได้รับการนำเสนอผ่านสื่อมวลชน และทำให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง
ยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: จำอวดหน้าจอ, น้อยเตอะซีรีย, พลวัตของเรื่องเล่า, กลวิธีการสร้าง
อารมณ์ชั้น

Dynamics of Narratives and Strategies of Humor Creation In Cham Uat Na Cho : Choi the Series

Kamonphan Deerabram

Sarapee Khowdee^๑

Abstract

This article describes the results of a study that examined the dynamics of narratives and the strategies of humor creation in Cham Uat Na Cho: Choi the Series. The study collected data from 30 episodes aired from January 6, 2019 to August 4, 2019. The findings show that in terms of narrative dynamics, there are two issues: (1) story selection and (2) story adaptation. Story selection involves three sources: Thai stories; foreign stories; and guest-related stories that involve current events or new stories. Story adaptation includes three forms of adaptation: plot events; characters; and story names. Regarding humor creation strategies, two main strategies can be observed: (1) insertion of humorous features and (2) infusion of humorous language. The first strategy has nine features: physical appearance teasing; elderly people teasing; sexual implication; use of violence; reference to reputation; two-character acting; gestures; dressing; and the use of acting equipment. The second strategy involving language use has three features: word play; use of different voices; and use of questions. The findings indicate that the series Cham Uat Na Cho is TV media that conforms to popular culture. That is to say, this show was specially produced for specific consumers and generally recognized by most of them in society by using

^๑ A bachelor degree student and an assistant professor in program of Thai and Communication, Faculty of Liberal Arts, Ubon Ratchathani University

an important media for dissemination. As a result, Cham Uat Na Cho has brought entertainment to viewers until now. Moreover, it is an important tool that has promoted the local Thai music, “Pleng Choi”, to gain ground in mass media and to be more widely known.

Keywords: Cham Uat Na Cho, Choi the Series, Dynamics of Narratives, Strategies of Humor Creation

๑. บทนำ

รายการจำอวดหน้าจอ เป็นรายการที่แยกมาจากรายการคุณพระช่วย ช่วงจำอวดหน้าม่าน เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จากคอนเสิร์ตคุณพระช่วยสำแดงสดที่ทำให้ชุดการแสดงร้องน้อยของสามน้ำประสบความสำเร็จและได้รับกระแสตอบรับจากผู้ชมเป็นอย่างดี จนเกิดความต้องการในการผลิตรายการเพื่อสืบสานวัฒนธรรมผ่านการแสดงที่สอดแทรกความตลก จึงกลายเป็นรายการ “จำอวดหน้าจอ” ที่ออกอากาศทุกวันอาทิตย์เวลา ๑๖.๐๐ น. ทางช่อง ๒๓ เวอร์คพอยท์ โดยมีผู้ดำเนินรายการคือ พิเชษฐ์ เอี่ยมชาวนา (น้ำโย่ง) จ่านงค์ ปิยโชติ (น่านงค์) และพวง แก้วประเสริฐ (น้ำพวง) รูปแบบของรายการแบ่งออกเป็น ๓ ช่วงหลัก ได้แก่ ช่วงน้อย เดอะซีรี่ย์ ๑ ช่วง และช่วงอื่น ๆ ที่สลับกันออกอากาศอีก ๒ ช่วง ซึ่งช่วงน้อย เดอะซีรี่ย์ นับว่าเป็นช่วงที่ได้รับความนิยม เพราะสามน้ำได้นำเอานิทานพื้นบ้านไทย วรรณคดีไทย ภาพยนตร์ละครโทรทัศน์ การ์ตูนทั้งของไทยและต่างประเทศมาปรับเปลี่ยน และนำเสนอในรูปแบบเพลงน้อย ลิเก แห่ เสภา ได้อย่างสนุกสนาน ขวนติติดตาม

ทั้งนี้ หากวิเคราะห์ในเบื้องต้นว่า อะไรคือสาเหตุที่ทำให้รายการจำอวดหน้าจอ ช่วงน้อย เดอะ ซีรี่ย์ ได้รับความนิยม อาจมาจากลักษณะเด่น ๓ ประการ ได้แก่ ประการแรก เพราะเป็นรายการบันเทิงวาไรตี้ที่ถูกลำเลียงในรูปแบบของอนุรักษ์ความเป็นไทยผ่านการนำเพลงน้อย ลิเก แห่ เสภา มาขับร้องประกอบการแสดง ประการที่สอง เรื่องที่ผู้ผลิตนำมาแสดงในช่วงน้อย เดอะซีรี่ย์ ค่อนข้างหลากหลาย มีทั้งเรื่องเล่าจากนิทานพื้นบ้านไทย จากวรรณคดีไทย จากภาพยนตร์ จากละครโทรทัศน์ จากการ์ตูน รวมถึงเรื่องที่ผูกเรื่องขึ้นจากแบกรับเชิญ หรือแต่งขึ้นใหม่ให้ทันสมัยทันเหตุการณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอเรียกรวม ๆ ว่าเรื่องเล่า ซึ่งหมายถึง เรื่องหรือเนื้อหาที่ผูกขึ้นมาเพื่อแสดงในรายการจำอวดหน้าจอ ช่วง น้อย เดอะซีรี่ย์ โดยแต่ละเรื่องอาจมีโครงเรื่องเดิมมาจากนิทานพื้นบ้านไทย วรรณคดีไทย ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การ์ตูนทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงเรื่องเล่าที่ผูกเรื่องขึ้นจากแบกรับเชิญ เหตุการณ์ปัจจุบัน หรือเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นใหม่ เมื่อเรื่องเล่าเหล่านี้ถูกนำมาใช้ในรายการบันเทิงวาไรตี้ที่เน้นความสนุกสนาน ผู้ผลิตจึงมีวิธีการปรับเรื่องเล่าในหลายลักษณะ เช่น คงเค้าโครงเรื่องเดิมไว้ตลอดทั้งเรื่อง หรืออาจปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบริบทสังคม การเพิ่มหรือลดตัวละคร การตั้งชื่อเรื่องใหม่หรือตัวละครใหม่ให้ใกล้เคียงกับ

ชื่อเดิม เป็นต้น ด้วยกลวิธีที่หลากหลายนี้เองที่ทำให้เห็นว่าเรื่องเล่าเดิมในสื่อใหม่ มีพลวัต อันเป็นไปตามลักษณะวัฒนธรรมประชานิยมที่ Oudmuangkarn (2008, p.41) สรุปไว้ว่า มีการดัดแปลงรูปแบบ การดัดแปลงเนื้อเรื่อง และการดัดแปลงตัวละคร เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อเพิ่มอรรถรสในการรับชม และประการสุดท้ายทางรายการ เน้นสร้างอารมณ์ขันแก่ผู้ชม อาจเรียกได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของรายการ ตามชื่อ “จำอวดหน้าจอ” เพราะคำว่า จำอวด ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายถึง การแสดงเป็นหมู่โดยใช้ถ้อยคำชวนให้ตลกขบขัน (Royal Institute 2006, p.130) ดังนั้นตั้งแต่เริ่มเรื่องเล่าจนจบการแสดงผู้ชมจึงได้เห็น การสอดแทรกอารมณ์ขันหรือมุกตลกไว้โดยตลอด ทั้งผ่านการใช้ภาษาและผ่าน กลวิธีอื่น ๆ เช่น การล้อเลียนบุคลิกลักษณะของนักแสดง การแต่งกาย อุปกรณ์ประกอบการแสดง เป็นต้น ทั้งนี้การสอดแทรกอารมณ์ขันเพื่อให้ผู้ชม มีความสุข นอกจากได้รับการนำเสนอผ่านการแสดงของสามหน้าแล้ว ในบางตอนก็มี นักแสดงคนอื่น ๆ เวียนมาเป็นนักแสดงรับเชิญ เช่น ส้มแข็ง ตึกกี้ อาทิ ฯลฯ ซึ่งบุคคล เหล่านี้ล้วนมีภาพลักษณ์ที่คนไทยรู้จักดีในฐานะนักแสดงตลกของวงการบันเทิงไทย จากลักษณะเด่นทั้ง ๓ ประการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกนำรายการจำอวดหน้าจอ ช่วง “ฉ่อย เดอะซีรีส์” มาศึกษาให้ลึกขึ้น ใน ๒ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นพลวัตของเรื่องเล่า และประเด็นกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการ เพื่อให้เห็นรูปแบบการนำเสนอเรื่อง เล่าในสื่อใหม่ว่าการปรับเปลี่ยนหรือนำมาใช้อย่างไร ตลอดจนศึกษาให้เห็นว่า นักแสดงใช้กลวิธีใดบ้างสร้างอารมณ์ขันผ่านเรื่องเล่าในรายการ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อศึกษาพลวัตของเรื่องเล่าในรายการจำอวดหน้าจอ ช่วง ฉ่อย เดอะซีรีส์

๒.๒ เพื่อศึกษาวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการจำอวดหน้าจอ ช่วง ฉ่อย เดอะซีรีส์

๓. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

๓.๑ เก็บรวบรวมและศึกษาเอกสาร หนังสือ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์

๓.๒ เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

๓.๒.๑ เก็บรวบรวมวิธีโอรายการจำอวดหน้าจอ ช่วง ฉ่อย เดอะซีรี่ย์ ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๒ จนถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๒ รวม ๓๐ ตอน

๓.๒.๒ ถอดตัวบทและเหตุการณ์ที่ปรากฏในวิธีโอรายการแสดงออกมาเป็น ตัวอักษร เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์และเขียนรายงานการวิจัย

๓.๓ วิเคราะห์ข้อมูลใน ๒ ประเด็น คือประเด็นพลวัตของเรื่องเล่า และ ประเด็นกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ในรายการจำอวดหน้าจอ ช่วง ฉ่อย เดอะซีรี่ย์

๓.๔ นำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

๔. ผลการศึกษา

๔.๑ พลวัตของเรื่องเล่า

รัชรินทร์ อุดมองค์ (Oudmuangkam, 2008) ได้ศึกษาวรรณกรรม แนววัฒนธรรมประชานิยม เรื่องสั้นของฉบับต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ เนื้อหา แนวคิดของวรรณกรรมเรื่องสั้นของฉบับต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นวรรณกรรมแนววัฒนธรรมประชานิยม จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยเห็นว่าวิธีการศึกษาของรัชรินทร์ อุดมองค์ มีความสอดคล้องและเหมาะสมที่จะใช้ศึกษาพลวัตของเรื่องเล่าในรายการจำอวดหน้าจอ ช่วง ฉ่อย เดอะซีรี่ย์ จึงได้นำมาเป็นแนวทางการศึกษา ซึ่งผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น ๒ ประเด็นย่อย ได้แก่ กลวิธีการเลือกเรื่องเล่า และกลวิธีการนำเรื่องเล่ามาปรับใช้

๔.๑.๑ กลวิธีการเลือกเรื่องเล่า จากกลุ่มข้อมูลที่นำมาศึกษาพบลักษณะของเรื่องเล่าที่ถูกนำมาใช้ในรายการ ๓ กลุ่ม ได้แก่ เรื่องเล่าไทย เรื่องเล่าที่มาจาก

ต่างประเทศ และเรื่องเล่าที่ผูกเรื่องขึ้นจากแขกรับเชิญ เหตุการณ์ปัจจุบัน หรือเป็น
เรื่องที่แต่งขึ้นใหม่

๔.๑.๑ เรื่องเล่าไทย พบว่ามีเรื่องเล่าไทยที่มาจากนิทานพื้นบ้าน
ไทย วรรณคดีไทย ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ มานำเสนอใหม่ ดังนี้

(๑) เรื่องเล่าไทยที่มาจากนิทานพื้นบ้าน พบ ๔ เรื่อง
ได้แก่ ปลาบู่ทอง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ เทพารักษ์กับคนตัดฟัน และท้าวแสนปม

(๒) เรื่องเล่าไทยที่มาจากวรรณคดี พบ ๓ เรื่อง ได้แก่
แก้วหน้าม้า นางสิบสอง และจันทโครพ

(๓) เรื่องเล่าไทยที่มาจากละครโทรทัศน์ พบ ๕ เรื่อง
ได้แก่ รักเกิดในตลาดสด ทองเอกหมอยาทำโจลง กรงกรรม ทวิภพ และปวง

(๔) เรื่องเล่าไทยที่มาจากภาพยนตร์ ๔ เรื่อง ได้แก่
ขุนบันลือ บางระจัน ไหมงเท่ง นักเลงภูเขาทอง และมนต์รักลูกทุ่ง

๔.๑.๒ เรื่องเล่าที่มาจากต่างประเทศ พบทั้งฝั่งตะวันออก
และฝั่งตะวันตก เป็นเรื่องเล่าที่มาจากละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การ์ตูน มานำเสนอ
ใหม่ ดังนี้

(๑) เรื่องเล่าที่มาจากละครโทรทัศน์ พบเรื่องเล่าที่มาจาก
ภาพยนตร์ของประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ ๒ เรื่อง ได้แก่ ยัยตัวร้ายกับนาย
ต่างดาว และอภินิหารกระบี่สามภพ

(๒) เรื่องเล่าที่มาจากภาพยนตร์ พบว่ามี ๓ เรื่อง ได้แก่
แฮร์รี่พ็อตเตอร์ แจ็คผู้สยบยักษ์ และ AVENGER ซึ่งเป็นภาพยนตร์ของประเทศ
อังกฤษและอเมริกา

(๓) เรื่องเล่าที่มาจากการ์ตูน พบเรื่องเล่าที่มาจากการ์ตูน
ของประเทศญี่ปุ่น ๓ เรื่อง ได้แก่ อิคคิวซัง โตเรมอน และยอดนักสืบจิ๋วโคนัน

๔.๑.๓ เรื่องเล่าที่ผูกเรื่องขึ้นจากแขกรับเชิญ เหตุการณ์ปัจจุบัน
หรือเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นใหม่ พบเรื่องเล่าที่แต่งขึ้นโดยให้ทันสมัยและเข้ากับสถานการณ์
ปัจจุบัน ๑๐ เรื่อง ได้แก่ นางสาวกรรณต์ เพลงรักสาวดอกหญ้า แผนการลับสลับตัว
เจ้าชาย นักเลงยาภูเขา เส้นทางนักร้อง เพื่อนไม่เก่า เราไม่แก่ ดวงจันทร์ ศีกสองบ้าน
รักซ่อนเงื่อน และกฎรักวังหลวง

จากผลการศึกษาพบว่าเรื่องเล่าไทยถูกเลือกมาปรับใช้มากที่สุด เพราะเป็น เรื่องที่ผู้คนส่วนมากรับรู้ เข้าใจ และคุ้นเคย แต่เมื่อนำมาใช้ก็ปรับเปลี่ยนในหลายลักษณะ เช่น ปรับเปลี่ยนเหตุการณ์ในโครงเรื่องเดิม เพิ่มเหตุการณ์ ลดเหตุการณ์เดิม เป็นต้น เพื่อความสนุกสนาน และเลี่ยงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ อีกทั้งเมื่อรายการจำวัด หน้าจอเป็นทั้งรายการวาไรตี้ และรายการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของไทย ก็น่าจะเป็นเหตุผลสำคัญให้เรื่องเล่าของไทยได้รับเลือกนำมาปรับใช้เพื่อการแสดงใน รายการมากที่สุด

๔.๑.๒ กลวิธีการนำเรื่องเล่ามาปรับใช้ พบว่านำเรื่องเล่ามาปรับใช้ ๓ ลักษณะ ได้แก่ การปรับเหตุการณ์ในโครงเรื่อง การปรับตัวละคร และการปรับชื่อเรื่อง

๔.๑.๒.๑ การปรับเหตุการณ์ในโครงเรื่อง เรื่องเล่าที่ถูกนำมาใช้ ในแต่ละตอน พบว่ามีการปรับเปลี่ยนเหตุการณ์ในโครงเรื่อง เนื่องจากรายการมีเวลา จำกัดในการแสดง จึงเลือกเอาเฉพาะเหตุการณ์ที่เป็นจุดเด่นของเรื่องมาใช้ในการแสดง และเหตุการณ์ของเรื่องที่ถูกเลือกมาสามารถสอดแทรกอารมณ์ขันเข้าไปในการดำเนิน เรื่องได้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบเรื่องเล่าในรายการจำวัดหน้าจอ ช่วง ช่อง เดอะซีรี่ย์ กับโครงเรื่องเดิมในนิทานพื้นบ้านไทย วรรณคดีไทย ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การ์ตูนทั้งของไทยและต่างประเทศ รวมถึงเรื่องเล่าที่ถูกเรื่องขึ้นจากแบกรับเชิญ เหตุการณ์ปัจจุบัน หรือเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นใหม่ จากการวิเคราะห์พบการปรับ เปลี่ยนเหตุการณ์ในโครงเรื่อง ๒ ลักษณะ ได้แก่ การเพิ่มเหตุการณ์ การเปลี่ยนแปลง เหตุการณ์

๔.๑.๒.๑.๑ การเพิ่มเหตุการณ์ หมายถึงการเพิ่มเนื้อหา ที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอโดยสอดแทรกเหตุการณ์นั้นเสริมเข้าไปให้เรื่องมีความ สนุกสนานขึ้น ขอยกตัวอย่างการเพิ่มเหตุการณ์มาอธิบาย เช่น ตอน เณรน้อยพบ นักรบโยธยา

ในตอนเณรน้อยพบนักรบโยธยา มีการดำเนินเรื่องตาม โครงเรื่องเดิมของประเทศญี่ปุ่น เป็นเรื่องราวของอิคคิวซัง เณรในนิกายเซนที่มีปัญญา ฉลาดหลักแหลม คอยแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ที่มาจากเพื่อนเณรในวัดอังโกะกุ และเจ้าของ ร้านขายของชำในละแวกวัดร่วมกับลูกสาว ทั้งจากวิธีการกลั่นแกล้ง คำถามทดลองเขาว์

ปัญญา เหตุสุดวิสัย หรืออื่น ๆ แต่อิคควิชังก็ใช้วิธีการนั่งสมาธิเพื่อให้เกิดปัญญา และแก้ไขสถานการณ์ไปได้ทุกครั้ง (<https://library.mju.ac.th>, 20 July 2019)

ในตอนนี้ผู้ผลิตได้เพิ่มเหตุการณ์กรบโยธยาเข้ามาเป็นตัวสร้างปัญหาให้เณรน้อยอิคต้องแก้ไข โดยสร้างตัวละครนักรบชื่อเข้มและขามว่ากำลังต่อสู้อย่างซูลมุนกับศัตรูอยู่ภายในสนามรบแห่งหนึ่ง แล้วจู่ ๆ ทั้งสองก็หลุดเข้ามาในอีกห้วงเวลาและสถานที่ที่แตกต่างไปจากบ้านเมืองของตน ทั้งสองตกใจและเกิดข้อสงสัยว่ามาที่นี่ได้อย่างไร ดังตัวบทว่า

เข้ม (รับบทโดยนางนงค์) : เรามาที่ไหนวะเนี่ย ไอ้ขาม
ขาม (รับบทโดยนาย) : จะรู้หรือ ที่ไหนวะเนี่ย
เข้ม (รับบทโดยนางนงค์) : นักรบแห่งสยามไม่เคยครั้นคร้ามแก่ผู้ใด
ขาม (รับบทโดยนาย) : ที่ไหนอะ
เข้ม (รับบทโดยนางนงค์) : ไอ้เข้มคือชื่อข้า คิกโตไหนมาหากกลัวไม่ได้หมด
ถ้าสดชื่น พุดแล้วมันขึ้นเอาชะติไหม
ขาม (รับบทโดยนาย) : อะไร อะไรก็มาด้วยกัน จะมาไมไหอะไรเนี่ย
เข้ม (รับบทโดยนางนงค์) : เป็นเพราะแกคนเดียวเนี่ย
ขาม (รับบทโดยนาย) : เป็นเพราะแกแหละ
เข้ม (รับบทโดยนางนงค์) : หลงมาตรงไหนก็ไม่รู้

(Cham Uat Na Cho, A little monk meets an Ayutthaya Warrior)

หลังจากเหตุการณ์นี้กลายเป็นว่าการมาของนักรบทั้งสองสร้างความปั่นป่วน และก่อปัญหาให้เณรน้อยอิคต้องแก้ไข จากการวิเคราะห์ในแง่การนำเรื่องเล่ามาปรับใช้พบว่า ส่วนที่ผู้ผลิตยังคงดำเนินตามโครงเรื่องเดิม คือให้เณรน้อยอิคใช้ปัญญามาทำให้นักรบทั้งสองคนได้กลับไปยังบ้านเมืองเดิม

๔.๑.๒.๑.๒ การเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ หมายถึงการที่ผู้ผลิตนำเหตุการณ์อื่นหรือแต่งเหตุการณ์อื่นเข้ามาเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ในโครง

* แม้ว่าชื่อเต็มของเณรน้อย คือ อิคควิชัง แต่ในรายการจำวัดหน้าจอเรียกตัวละครนี้ว่า “เณรน้อยอิค” ดังนั้นผู้วิจัยจึงเรียกตัวละครนี้ตามรายการ

เรื่องเดิม เพื่อให้มีลักษณะต่างไป และเสริมให้เรื่องมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น เช่น ตอน นางสิบสอง *The Series* มีการเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ดังนี้

ในตอนนี้ผู้ผลิตได้นำเอาวรรณคดีเรื่อง นางสิบสอง มานำเสนอใหม่ ซึ่งเรื่องนางสิบสองมีโครงเรื่องเดิมคือ เป็นเรื่องราวของลูกสาว ทั้งสิบสองคนของเศรษฐีพรหมจันทร์กับนางพราหมณี เมื่อครอบครัวยากจนลง พรหมจันทร์จึงลงบุตรสาวทั้งสิบสองคนไปปล่อยในป่า พวกนางเดินทางไปเรื่อย ๆ จนได้พบกับนางยักษ์สารตรา ต่อมาพวกนางรู้ว่านางสารตราเป็นยักษ์จึงชวนกันหนี แล้วได้มาอภิเษกกับท้าวฤทธิ (Thai Literature Directory, 20 July 2019) แต่ผู้ผลิตได้มีการเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ โดยกำหนดให้นางสิบสองเดินทางเข้าป่า เพื่อที่จะไปขอลูกจากพระฤาษี ดังตัวบทว่า

นางหนึ่ง (รับบทโดยน้ำโย่ง) : นี่เรามาปรึกษากันว่าความเป็นอยู่ของ
พวกเราเนี่ย ถ้าเราไม่มีลูกมีแต่้า พอแก่
เฒ่าแล้วใครจะดูแลพวกเรา

นางสิบสอง (รับบทโดยฝน) : ตามน้องมาดีกว่า

นางหนึ่ง (รับบทโดยน้ำโย่ง) : ดูสิว่าน้องจะว่ายังไ

นางสิบเอ็ด (รับบทโดยน้ำพวง) : นางสองถึงนางสิบ งั้นเราต้องรีบไป
ตามมาไว ๆ

นางหนึ่ง (รับบทโดยน้ำโย่ง) : น้องอยู่ที่นี้พี่จะรีบไปเชิญนางมานี้ มาไว ๆ
พูดพร้อมกัน : ขวา ซ้าย ขวา ซ้าย ขวา ซ้าย ขวา ซ้าย
ขวา ซ้าย ขวา ซ้าย ขวา ซ้าย (นางหนึ่ง
และนางสิบเอ็ดนำหุ่นเชิดที่แทนนางสอง
ถึงนางสิบออกมาพร้อมกับตน)

นางสิบสอง (รับบทโดยฝน) : พอแล้วจ้ะ พอแล้วจ้ะ

นางหนึ่ง (รับบทโดยน้ำโย่ง) : แถวตรง

นางสิบสอง (รับบทโดยฝน) : แถวตรง

นางหนึ่ง (รับบทโดยน้ำโย่ง) : พวกเราสู้ใหม่ ลู้ ๆ (นางหนึ่งและนาง
สิบเอ็ดที่แบกหุ่นเชิดนางสองถึงนาง
สิบอยู่ ได้ยกมือขึ้นพร้อมกัน)

(Cham Uat Na Cho, Mrs. Twelve, *The Series*)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เหตุการณ์ในโครงเรื่องเปลี่ยนแปลงไป โดยกำหนดให้ตัวละครที่รับบทเป็นนางทั้งสิบสองเพียงสามคน คือ น้าโย่งรับบทเป็นนางหนึ่ง น้าพวงรับบทเป็นนางสิบเอ็ด (นักแสดงหลักของรายการ) และนักแสดงรับเชิญคือ ฝน ธนสุนทร รับบทเป็นนางสิบสอง พร้อมตัวหุ่นอีก ๘ ตัวแทนนางสองถึงนางสิบ เดินทางเข้าป่าเพื่อขอลูก ซึ่งในโครงเรื่องเดิมนางทั้งสิบสองมีลูกกับท้าวรถสิทธิ์ ไม่ได้ขอจากพระฤาษี ดังความว่า “ราชารถสิทธิ์เป็นผู้ปกครองเมือง เมื่อได้เห็นนางเภา ก็เกิดความรักใคร่ โดยรักนางเภามากที่สุด ท้าวรถสิทธิ์ได้นางทั้งสิบสองเป็นมเหสี แล้วนางทั้งสิบสองคนก็ได้ตั้งครรภ์” (Thai Literature Directory, 20 July 2019)

ภาพที่ ๑ นางหนึ่ง นางสิบเอ็ด นางสิบสอง และน้องทั้ง ๔ คน
(ภาพจาก https://www.youtube.com/watch?v=IS_BMsSsYSU)

๔.๑.๒.๒ การปรับตัวละคร ตัวละครหมายถึงผู้ที่มีบทบาทในท้องเรื่อง หรือผู้เดินผ่านเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในรายการจำวอดหน้าจอ ช่วง น้อย เตอะซีรีย์ พบการนำเสนอตัวละคร ๓ ลักษณะ ได้แก่ การคงตัวละครตามการรับรู้เดิม การปรับรายละเอียดบางส่วนของตัวละคร และการสร้างตัวละครใหม่

๔.๑.๒.๒.๑ การคงตัวละครตามการรับรู้เดิม กล่าวคือ ลักษณะการคงตัวละคร ได้แก่ การคงชื่อตัวละคร ลักษณะของตัวละคร และอื่น ๆ

ตามการรับรู้ของผู้ชม เช่น ตัวละครเณรน้อยอิกในตอน เณรน้อยพบนักรบไฮธยา ในตอนนี้ผู้ผลิตยังคงใช้โครงเรื่องจากการตุนเรื่อง อิคคิวซัง เมื่อเรื่องถูกเลือกมานำเสนอใหม่ ก็ยังคงชื่อและลักษณะของตัวละครเอก ไว้ตามการรับรู้เดิมของผู้ชม คือ ชื่อเณรน้อยอิคคิวซัง ดังภาพตัวอย่างจะเห็นว่า น้ำพวง ที่รับบทเป็นเณรน้อยอิกยังคงลักษณะตัวละครให้ผู้ชมรับรู้ว่าเป็นนักบวชคือหัวโล้น และสวมชุดขาวแบบสามเณรประเทศญี่ปุ่น อีกทั้งยังใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยการนั่งสมาธิ

ภาพที่ ๒ เณรน้อยอิคคิวซัง (น้ำพวง)

(ภาพจาก <https://www.youtube.com/watch?v=2cmPj8CpSbE>)

๔.๑.๒.๒.๒ การปรับรายละเอียดบางส่วนของตัวละคร พบการปรับอยู่ ๒ ลักษณะ ได้แก่ คงชื่อเดิมแต่ปรับลักษณะของตัวละคร และปรับชื่อแต่คงลักษณะของตัวละคร

การคงชื่อเดิมแต่ปรับลักษณะของตัวละคร ยกตัวอย่าง เช่น ตัวละครทอง ตอน ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ ในตอนนี้ผู้ผลิตได้นำโครงเรื่องมาจากนิทานพื้นบ้านไทย เรื่องก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ ที่มีตัวละครสำคัญในเรื่อง ได้แก่ ทอง แม่ เมื่อเรื่องนี้ถูกเลือกมานำเสนอใหม่ ผู้ผลิตได้ปรับรายละเอียดของตัวละครทอง โดยยังคงใช้ชื่อเดิมแต่ปรับลักษณะของตัวละคร ดังตัวบทว่า

ทอง (รับบทโดยนัท) : หนู่มทองผู้พ่อผู้ด หล่อแบบผู้ด ๆ รับรองได้งานหลักคือจีบสาว งานรองของเราคือให้แม่ใช้ทั้งที่อยากไปเที่ยว ติดอยู่เรื่องเดียวแม่ไม่ให้ อะอะอะ

ก็เรียกหาทำเหมือนกับว่าตัวเราหาย แต่ก็ยังรักแม่
ท่านเฝ้าดูแลมาแต่ไหน ก็เลยต้องจำทน อยู่ให้แม่บ่น
กันต่อไป

(Cham Uat Na Cho, Little Kong Khao Killed Mother)

จากตัวบทข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ผลิตได้คงชื่อตัวละครไว้เช่นเดิมแต่ปรับ
รายละเอียดให้ต่างไป กล่าวคือในโครงเรื่องเดิมทองเป็นลูกชายที่กำพร้าพ่อ เป็นคนขยัน
หนักเอาเบาสู้ ว่านอนสอนง่าย เมื่อถึงฤดูทำนาก็ออกไปไถนาเพื่อเตรียมการเพาะปลูก
อย่างไม่อิดออด แต่ในตอนนี้มีการปรับลักษณะนิสัยของตัวละครทองให้เป็นลูกชาย
ขี้เกียจ ขอบบ่นเวลาที่ถูกแม่เรียกใช้ เป็นต้น

การปรับชื่อแต่คงลักษณะของตัวละคร การปรับชื่อไม่เพียงสร้างความ
สนุกสนาน แต่ยังมีเรื่องของธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง เมื่อเรื่องถูกเลือกมานำเสนอใหม่
ทำให้มีข้อควรระวังในเรื่องของลิขสิทธิ์ในการนำมาผลิตซ้ำ จึงต้องมีการปรับชื่อตัว
ละครให้ต่างไปจากเดิม ตัวอย่างเช่น ตัวละครแพรรี ในตอน ทวิกรรม ตอนนี้ผู้ผลิตได้
นำละครโทรทัศน์เรื่อง ทวิภพ มาเป็นเค้าโครงเรื่องหลักในการแสดง กำหนดตัวละคร
สำคัญในเรื่อง ได้แก่ มณีจันทร์หรือเมณี คุณหลวงอัครเทพวรการ หลวงเจนพาณิข
ตร.ตรอง กุลวรางค์ ประยงค์ พ.ต.โรวัติ คุณหญิงแสร์ เจ้าคุณวิศาลคดี เมื่อเรื่องถูก
นำเสนอใหม่ ผู้ผลิตได้ปรับรายละเอียดบางส่วนของตัวละครสำคัญ เช่น ปรับชื่อเมณี
เป็นแพรรี แต่ยังคงลักษณะและนิสัยของตัวละครเดิมไว้ ดังตัวบทว่า

แพรรี (รับบทโดยส้มแข็ง) : ดิฉันชื่อแพรรี ความสวยเช็กขึ้นไม่รองใคร
แต่ฉันนั้นกำกั้น ออกแนวสาวมั่นเป็นนิสัย
มันใจทุกอย่าง มันอก มันหน้า มันใจ วันนี้
คุณแม่ท่าน ชื่อของเข้าบ้านขึ้นใหม่ ๆ เป็น
กระฉกบานใหญ่ยักษ์ คันทายิ่งนักเคยเห็น
ที่ไหน แต่พอลองสังเกตเหมือนกระฉกพิเศษ
ในนิยายที่พาคนข้ามเวลา เพื่อไปเจอหน้า
คู่หมั้นหมาย แบบนี้ต้องพิสูจน์ เพื่อจะโดนดู
ไปเจอผู้ชาย

(Cham Uat Na Cho, Double Karma)

จากตัวบทข้างต้นจะเห็นได้ว่า ในโครงเรื่องเดิมตัวละครเอกฝ่ายหญิงใช้ชื่อว่า มณีจันทร์หรือเมณี ได้ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น แพรรี่ แต่ลักษณะของตัวละครที่คงไว้ คือ เป็นหญิงที่มีชาติตระกูลสูง การศึกษาสูง และมีความมั่นใจในตัวเองสูง

๔.๑.๒.๓ การปรับชื่อเรื่อง นอกจากผู้ผลิตเลือกนำเอาเรื่องเล่า มาจากนิทานพื้นบ้านไทย วรรณคดีไทย ละคร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ การ์ตูนทั้งในและต่างประเทศมาปรับใช้ในรายการแล้ว ยังปรับชื่อเรื่องให้น่าสนใจ จากการวิเคราะห์ พบการปรับชื่อเรื่อง ๒ ลักษณะ ได้แก่ ยังคงเค้าเรื่องเดิม และสร้างชื่อเรื่องใหม่ สามารถสรุปเป็นตารางดังนี้

ตารางการปรับชื่อเรื่อง		
ชื่อเรื่อง	ชื่อเรื่องคงเค้าชื่อเรื่องเดิม	สร้างชื่อเรื่องใหม่
บ่วงพญาบาท	/	
ณรน้อยพนักรบอโยธยา	/	
สัญญารักในสายลมหนาว		/
การผจญภัยในโลกวรรณคดี		/
รักนี้ที่ตลาดสด	/	
วุ่นรักยอตนักสืบ	/	
ดวงจันทร์		/
เจ้านางน้อย		/
อภินิหารพ่อมดชิงบัลลังก์	/	
มนตร์รักโสนสะเดา	/	
ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่	/	
นางสิบสอง The Series	/	
รักซ่อนเงื่อน		/
นางสงกรานต์		/
เพลงรักสาวดอกหญ้า		/

ตารางการปรับชื่อเรื่อง		
ชื่อเรื่อง	ชื่อเรื่องคงเค้าชื่อเรื่องเดิม	สร้างชื่อเรื่องใหม่
บางระจัน AVENGER	/	
หมอยาทำพระจันทร์	/	
เจ้าชายแสนปม	/	
ศึกสองบ้าน		/
กฎรักร่วงหลวง		/
จันทโครพ พบโจร๔G	/	
กระบี่สามภพ	/	
กรงกำกวม	/	
เพื่อนไม่เก่า เราไม่แก่		/
แผนการลับ สลับตัวเจ้าชาย		/
ทวิกรรม	/	
ลิเกภูเขาทอง	/	
ตำนานแฉ็ค สยบยักษ์	/	
นักเลง ยาภูเขา		/
เส้นทางนักร้อง		/

จากตารางจะเห็นได้ว่า ทางรายการมีการปรับชื่อเรื่องโดยคงเค้าชื่อเรื่องเดิม ๑๗ ตอน เป็นการคงเค้าเรื่องเดิมไว้ให้ปรากฏอยู่ในการตั้งชื่อเรื่องใหม่ ยกตัวอย่างชื่อเรื่องในฉ้อย เดอะซีรีส์ เช่น ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ รักนี้ที่ตลาดสด ตำนานแฉ็คสยบยักษ์ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าชื่อเรื่องเหล่านี้มีการปรับให้ต่างไปจากเดิม โดยยังนำเอาคำบางคำในชื่อเรื่องเดิมใช้ให้เห็นเค้าเดิมอยู่ นอกจากนี้ยังมีการสร้างชื่อเรื่องใหม่ ๑๓ ตอน ซึ่งชื่อเรื่องที่ถูกสร้างขึ้นใหม่มักตั้งตามเหตุการณ์หรือเรื่องราวของแบกรับเชิญที่มาร่วมในการแสดง เช่น เพลงรักสาวดอกหญ้า เส้นทางนักร้อง เป็นต้น

งานวิจัยนี้พบว่ากลวิธีการนำเรื่องเล่ามาปรับใช้ด้วยวิธีการปรับเหตุการณ์ในโครงเรื่อง และการปรับชื่อเรื่องเป็นวิธีการที่ถูกนำมาปรับใช้มากที่สุด เพราะเรื่องเล่านี้ถูกนำมาปรับใช้โดยการผสมผสานวิธีการหลาย ๆ ด้านเพื่อให้เกิดอารมณ์ขึ้น ดังนั้นเมื่อเหตุการณ์ในเรื่องถูกปรับใหม่ให้มีความสนุกสนานมากขึ้น หรือชื่อเรื่องถูกปรับใหม่ให้น่าสนใจ แต่สิ่งที่ผู้ชมรับรู้ตรงกันคือเนื้อเรื่องยังคงเค้าเดิม ชื่อเรื่องยังคงเค้าเดิมไม่ถูกปรับเปลี่ยนใหม่ จนผู้ฟังไม่สามารถรับรู้ว่าเป็นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

๔.๒ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้น

รายการจำอวดหน้าจอ ช่วง ฉ่อย เดอะซีรีส์ เป็นรายการบันเทิงวาไรตี้ที่เน้นสร้างอารมณ์ขึ้นแก่ผู้ชมตามชื่อรายการว่า “จำอวดหน้าจอ” ดังนั้นเนื้อหาของเรื่องเล่าที่ถูกปรับ หรือ ดัดแปลงให้แตกต่างไปจากการรับรู้เดิมดังที่ได้นำเสนอไปแล้ว ส่วนหนึ่งก็เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้นักแสดงได้แสดงความสามารถสื่อกลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นช่วง ฉ่อย เดอะซีรีส์ ได้เป็น ๒ ประเด็น ได้แก่ ลักษณะที่ทำให้เกิดอารมณ์ขึ้น และการใช้ภาษาที่ทำให้เกิดอารมณ์ขึ้น ได้ผลดังนี้

๔.๒.๑ ลักษณะที่ทำให้เกิดอารมณ์ขึ้น

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับใช้ผลการศึกษาที่ Eiamutama (2008) และ Lorruangsilp (2006) ที่ได้ศึกษากลวิธีและการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขึ้นในละครค้นรายการวาไรตี้ เกมโชว์ “ชิงร้อยชิงล้าน” และ การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขึ้นในละครตลกสถานการณ์เรื่อง บางรักซอย ๙ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีความใกล้เคียงกันมาเป็นแนวทางการศึกษา จากการวิเคราะห์พบลักษณะที่ทำให้เกิดอารมณ์ขึ้น ๙ ประการ ได้แก่ อารมณ์ขึ้นที่เกิดจากการล้อเลียนรูปลักษณ์ อารมณ์ขึ้นที่เกิดจากการล้อเลียนวัยสูงอายุ อารมณ์ขึ้นที่เกิดจากเรื่องที่มีนัยทางเพศ อารมณ์ขึ้นที่เกิดจากการใช้ความรุนแรง อารมณ์ขึ้นที่เกิดจากการใช้ความมีชื่อเสียง อารมณ์ขึ้นที่เกิดจากการแสดงเป็นคน ๒ คน อารมณ์ขึ้นที่เกิดจากการใช้ท่าทาง อารมณ์ขึ้นที่เกิดจากการแต่งกาย และอารมณ์ขึ้นที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์

๔.๒.๑.๑ อารมณ์ขันที่เกิดจากการล้อเลียนรูปลักษณ์ หมายถึง การนำเอาลักษณะเด่นเฉพาะตัวของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ มาล้อเลียนเพื่อสร้างอารมณ์ขัน เช่น

- อ้าย (รับบทโดยนาย) : ทำไมเป็นคนแบบนี้
เอื้อย (รับบทโดยตุ๊กกี้) : อ้าย อย่าทำพี่เลย
อ้าย (รับบทโดยนาย) : แกรู้ใช่ไหม แกรู้ล่วงหน้าใช่ไหมว่าแม่แกต้อง
เกิดเป็นปลา แกถึงหน้าเหมือนแม่ตั้งแต่เด็ก ๆ
เอื้อย (รับบทโดยตุ๊กกี้) : อ้าย พี่ยังไม่ได้ทำอะไรให้อ้ายเดือดร้อนเลยนะ

(Cham Uat Na Cho, Adventure in the world of literature)

ภาพที่ ๓ อ้าย (นาย) พุดล้อเลียนรูปร่างและหน้าตาของ เอื้อย (ตุ๊กกี้)
(ภาพจาก https://www.youtube.com/watch?v=i6LWlC_gTD8)

จากตัวอย่าง เป็นการล้อเลียนรูปลักษณ์(นักแสดงรับเชิญ)เพื่อสร้างอารมณ์ขัน โดยกำหนดให้อ้าย(รับบทโดยนาย) ล้อเลียนรูปร่างหน้าตาของเอื้อย (รับบทโดยตุ๊กกี้) ตัวละครในนิทานพื้นบ้านเรื่องปลาบู่ทอง ในตอนนี้อยู่ผลิสร้างเหตุการณ์ให้อ้ายเข้ามาต่อว่าเอื้อยหลังจากเห็นนางนั่งคุยกับปลาบู่ทองที่ทำน้ำเป็นเวลานาน เมื่อมาถึงก็ได้พุดล้อเลียนว่า “แกรู้ใช่ไหม แกรู้ล่วงหน้าใช่ไหมว่าแม่แกต้องเกิดเป็นปลา แกถึงหน้าเหมือนแม่ตั้งแต่เด็ก ๆ” อารมณ์ขันที่เกิดขึ้นตอนนี มาจากการที่ผู้ชมคิดเชื่อมโยงหน้าตาของตุ๊กกี้กับปลาบู่ที่นั่นเอง

ภาพที่ ๔ หน้าของตุ๊กก็เปรียบเทียบกับหน้าปลาบู๋
(ภาพจาก <https://www.google.co.th/>)

จากการวิเคราะห์ พบว่าการล้อเลียนรูปร่างหน้าตาของตุ๊กก็ ยังปรากฏในตอน รักนี้ที่ตลาดสด เช่นเดียวกัน

๔.๒.๑.๒ อารมณ์ขันที่เกิดจากการล้อเลียนรูปลักษณะวัยสูงอายุ หมายถึง การล้อเลียนบุคคลที่มีอายุมากกว่าตนเอง ผู้วิจัยสังเกตในฉ่อย เดอะซีรียส์พบว่า ผู้ที่ถูกล้อเลียน คือ น้ำพวง เชิญยิ้ม และผู้ร่วมอยู่ในการแสดง เช่น น้ำโย่ง น้านงค์ ส้มแซ่ เป็นต้น ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างบทสนทนาดังนี้

- ณรรน้อยฮิค (รับบทโดยน้ำพวง) : เฮ้ย
 เข้ม (รับบทโดยน้านงค์) : อะไรเนี่ย
 ไชม่่อน (รับบทโดยน้ำโย่ง) : เฮ้ย ๆ นี่หัวณรรน้อย ณรรน้อย
 เข้ม (รับบทโดยน้านงค์) : เป็นใคร ณรรน้อย
 ณรรน้อยฮิค (รับบทโดยน้ำพวง) : หนูเป็นณรร
 เข้ม (รับบทโดยน้านงค์) : เอ้า สาธุ
 ขาม (รับบทโดยนาย) : ณรรยังรุ่นนี้ เจ้าอาวาสไม่นอนคุยกับ
 รากมะม่วงแล้วเหรอนี๊

(Cham Uat Na Cho, A little monk meets an Ayutthaya Warrior)

ภาพที่ ๕ ขาม (นาย) พุดล้อเลียนวัยของณเณรน้อยอิคคิวซัง (น้ำพวง)

(ภาพจาก <https://www.youtube.com/watch?v=j8CpSbE>)

จากบทสนทนาและภาพประกอบข้างต้น เป็นการล้อเลียนวัยของน้ำพวง เขียวยิ้ม กล่าวคือ ขาม (รับบทโดยนาย) เมื่อได้พบกับณเณรน้อยอิคคิวซัง (รับบทโดยน้ำพวง) แล้วเกิดอาการสงสัยและแปลกใจว่านี่ใช่ณเณรน้อยจริงหรือไม่ จึงเกิดการพุดล้อเลียนว่า “ณเณรยังรุ่นนี้ เจ้าอาวาสไม่นอนคุยกั้บราคมะม่วงแล้วหรอเนี่ย” ซึ่งเป็นการล้อว่า น้ำพวงหน้าแก่เกินกว่าเป็นณเณรน้อย หากณเณรยังหน้าตา(แก่)ขนาดนี้ ถ้าเช่นนั้นเจ้าอาวาส คงนอนคุยกั้บราคมะม่วง มีนัยว่าน่าจะตายไปแล้ว หรืออาจคิดเชื่อมโยงไปถึงตายแล้ว ถูกฝังไว้ใต้โคนมะม่วงนั่นเอง การพุดเปรียบเทียบกับเช่นนี้จึงส่งผลให้เกิดอารมณ์ขันได้

๔.๒.๑.๓ อารมณ์ขันที่เกิดจากเรื่องที่มีนัยทางเพศ อารมณ์ขันที่เกิดจากเรื่องที่มีนัยทางเพศ ในฉ่อย เดอะซีรีส์ หมายถึง การพุดในลักษณะที่ส่อไปทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการพุดสองแง่สองง่าม หรือการกระทำที่ส่อไปทางเพศ เช่น

- คุณหลวง (รับบทโดยน้านงค์) : แพนจ๊ะ
 แพน (รับบทโดยนาย) : คุณหลวงลงมาหาแพนถึงที่นี่ มีอะไรหรือเปล่า คุณหลวง
 คุณหลวง (รับบทโดยน้านงค์) : สวยทั้งงามแท้จริงนะแม่คุณ ดูหน้าผาก โหนกนูน โหนกนอก โหนกใน สะโพก ออก ช่องสะคอกช่องสะวา เอาไปทำนา หรือว่าทำไร่ สะโพกข้างซ้ายหวาน แดงกว่า สะโพกข้างขวาหวานแดงไทย

เหลือตรงกลางสะที่ว่างแหว่ง เอาไว้
ฝังแง่กระชาย

แพน (รับทโดยนาย) : คุณหลวง ของคุณหลวงนะ แ่งชิงคะ

(Cham Uat Na Cho, Vengeful snare)

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าคุณหลวง (รับทโดยนางนงค์) กำลังพูดจาเกี่ยวพาราสีแพน (รับทโดยนาย) เริ่มจากการชมสรีระก่อนแล้วจึงกล่าวสอไปทางสองแง่สองง่าม ทั้งนี้ นอกจากการใช้นักแสดงที่เป็นเพศชายทั้งคู่มาแสดงความรักต่อกันอย่างขัดกับความเป็นจริง จนสามารถทำให้เกิดอารมณ์ขันแล้ว คำพูดของตัวละครยังช่วยให้ผู้ชมนึกเชื่อมโยงลักษณะและขนาดของอวัยวะเพศคุณหลวงล้อเลียนเปรียบเทียบกับกระชายและแง่ชิงกับพื้นที่ว่างตรงกลางของแพน (ที่จะใช้ปลุก) ซึ่งสามารถทำให้เกิดอารมณ์ขันได้เช่นกัน

๔.๒.๑.๔ อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ความรุนแรง อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ความรุนแรง หมายถึง การใช้กำลังทำร้ายร่างกายผู้ดำเนินรายการและแขกรับเชิญ เช่น เหตุการณ์ในตอน เจ้านางน้อย

นายพล (รับทโดยน้ำโย่ง) : พ่อหมั้นหมายสาวเหนือไว้ให้ไอ้เราไม่เคยเห็นหน้า เขาเรียกว่า คลุมถุงชน

หน้ง (รับทโดยนาย) : ไอ้เรื่องสวये่นะ สวये่นๆ ผมเห็นมาแล้วกับตา

นายพล (รับทโดยน้ำโย่ง) : จริงหรือเปล่าครับเจ้านาย (น้ำโย่งขยับตัวลงมานั่งข้างล่าง)

หน้ง (รับทโดยนาย) : อ้าวไอ้เรื่องนี้เองไม่ต้องห่วง การแต่งงานในครั้งนี่ ข้าตั้งใจไว้ แล้วว่า...สวये่น สวये่น

นายพล (รับทโดยน้ำโย่ง) : อะไรของมึงเนี่ย (น้ำโย่งเอามือตบศีรษะนาย) คอยจะตีเสมออยู่เรื่อย

(Cham Uat Na Cho, Little lady)

ภาพที่ ๕ นายพล (น้ำโย่ง) ตบศีรษะหนัง (นาย)

(ภาพจาก <https://www.youtube.com/watch?v=PhQGv3Hg0vg>)

จากภาพตัวอย่าง นายพล (รับทโดยน้ำโย่ง) ทำร้ายร่างกาย หนัง (รับทโดยนาย) ที่ทำตัวขึ้นโป้งเทียบเจ้านาย พูดจาจนลืมนตัวว่าตนเป็นเพียงบ่าว ทำให้การสนทนาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ดังกล่าวสามารถสร้างอารมณ์ขันได้ กล่าวคือ หนังทำท่าทาง และใช้คำพูดเสมือนว่าตนเป็นเจ้านาย อีกทั้งนายพลยังลงไปนั่งกับพื้นราวกับว่าตนเป็นบ่าว เมื่อนายพลได้สติจึงทำร้ายร่างกายหนัง ด้วยการตบศีรษะบ่าว ดังนั้นความโง่ เป็น ของคนเป็นเจ้านาย มาบวกกับการใช้ความรุนแรงอย่างลงจังหะจึงทำให้เกิดอารมณ์ขันได้

๔.๒.๑.๕ อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ความมีชื่อเสียง อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ความมีชื่อเสียง หมายถึง การกล่าวถึงจุดเด่นของผู้คนที่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ในด้านรูปร่างหน้าตา ความรู้ความสามารถ มาเปรียบเทียบกับนักแสดง ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน เช่น

ทาร์ต (รับทโดยนาย) : หมู่่มทาร์ตผู้เลอโฉม ผมหล่อกว่าโตม
 นะจะบอกให้ ผมเองนั้กเลงพอ ผมว่า
 ผมหล่อใครจะทำไม เป็นเพื่อนกับไอ้แจ๊ค
 อยู่แถวละแวกบ้านใกล้ ๆ นี้นั้นฝากเงิน
 ละไปซื้อข้าว ตันเจอเรื่องรวมน่าเราใจ
 มีหญิงวัยชรา เอาของเลอค่ามาขายให้
 บอกว่าเจ้าสิ่งนี้ บ้านไหนมีร้าวรอยกระจาย

(Cham Uat Na Cho, Legend of Jack Conquers the Giants)

ภาพที่ ๗ ทาร์ต (นาย) พูดเปรียบเทียบว่าตนหล่อกว่าโดม ปกรณ์ ลัม
(ภาพจาก <https://www.youtube.com/watch?v=YvZIKgGmMAE>)

จากตัวอย่าง เป็นการใช้ความมีชื่อเสียงด้านรูปร่างหน้าตาของดารานักแสดงชายมากล่าวในเชิงเปรียบเทียบกับนักแสดงในละคร ช่วง ฉ่อย เดอะซีรีส์ เพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน โดยผู้ผลิตกำหนดให้ทาร์ต (รับบทโดยนาย) แนะนำตัวเอง และกล่าวเปรียบเทียบว่าตนเองว่าหล่อกว่าโดม ปกรณ์ ลัม ซึ่งในสังคมไทยทราบกันดีว่าโดม ปกรณ์ ลัม เป็นดารายอดนิยมที่มีรูปร่างหน้าตาดีมาก แต่นายมีรูปร่างหน้าตาธรรมดา ซึ่งเมื่อประกอบกับถ้อยคำติดปากของวัยรุ่นที่ว่า “ชมเอนักเลงพอ” จึงทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขันยิ่งขึ้น

๔.๒.๑.๖ อารมณ์ขันที่เกิดจากการแสดงเป็นคน ๒ คน หมายถึง การที่นักแสดงคนหนึ่งแสดงเป็นสองตัวละครที่พูดโต้ตอบกัน เช่น ในเหตุการณ์ตอนนางสงกรานต์ เป็นเรื่องราวของการประกวดนางสงกรานต์ ซึ่งในบทสนทนาที่ยกตัวอย่างมา เป็นตอนที่เหม่ม (รับบทโดยน้ำพอง) เดินขึ้นมาบนเวที โดยไม่มีใครมาเป็นพี่เลี้ยงนางงามให้แก่ตน จึงเริ่มชักซ้อมด้วยตัวเอง โดยสมมุติให้ตนเองเป็นทั้งพิธีกรและเหม่มไปพร้อมกันทั้งสองบทบาท ทำหน้าที่พูดโต้ตอบกันไปมา ดังตัวอย่าง

- น้ำพอง(รับบทเหม่มผู้ประกวด) : ไม่ต้องมีพี่เลี้ยง มีแม่มา คอยสอน
เพราะเราตัวคนเดียว สวยมากไป
ไม่ มีใครคบ ณ บัดโน้น
- น้ำพอง(รับบทพิธีกรสมมติในร่างเหม่ม) : บัดนี้ ถึงเวลาที่ท่าน ลอยคอ
- น้ำพอง(รับบทเหม่มผู้ประกวด) : รอคอย
- น้ำพอง(รับบทพิธีกรสมมติในร่างเหม่ม) : ท่านจะได้พบกับ
- น้ำพอง(รับบทเหม่มผู้ประกวด) : พบกับ

น้ำพวง(รับบทพิธีกรสมมติในร่างแห่ม) : คนที่ท่านไม่อยากจะ
 น้ำพวง(รับบทแห่มผู้ประกวด) : จะบ้าเหรอ อยากเจอสิ
 น้ำพวง(รับบทพิธีกรสมมติในร่างแห่ม) : พร้อมรึยัง พร้อมรึยัง
 น้ำพวง(รับบทแห่มผู้ประกวด) : อ้อ พร้อมแล้ว
 น้ำพวง(รับบทพิธีกรสมมติในร่างแห่ม) : งั้น เรายังไม่พร้อม

(Cham Uat Na Cho, Mrs. Songkran)

ภาพที่ ๘ แห่ม (น้ำพวง) แสดงเป็นแห่มกับพิธีกร

(ภาพจาก <https://www.youtube.com/watch?v=2zBGjF09HbE>)

จากตัวอย่าง แห่ม และพิธีกร (รับบทโดยน้ำพวง) เป็นผู้แสดงเพียงคนเดียว แต่แสดงเหมือนกับว่ามีคน ๒ คน กำลังพูดโต้ตอบกัน เมื่อถึงผลัดที่แห่มผู้ประกวดพูดเสร็จ แห่มพิธีกรสมมติที่สลับบทบาทไปเป็นคนสัมภาษณ์ พูดโต้ตอบกลับมา ด้วยสถานการณ์ความไม่เข้ากันจึงทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน

๔.๒.๑.๗ อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ท่าทาง การใช้ท่าทาง เป็นวิธีการที่ช่วยสร้างอารมณ์ขันได้อีกทางหนึ่ง อาจเป็นการแสดงออกทางสีหน้า อาการ และความเคลื่อนไหว เช่น

เรนิว (รับบทโดยกระต๊อบ) : ฉันชื่อว่าเรนิว ความสวยงามลือมาแต่ไกล
 สวยจัดสะปลัดบอก ปลัดที่ลาออกยัง
 บอกว่าใช่ ความสวยงามนั้นไม่เป็นรอง
 ส่วนความสตรองก็ไม่แพ้ใคร เพราะสวย
 แบบสู้คน ถ้าจะชนก็บอกได้

- กำไล (รับบทโดยส้มแข็ง) : ได้เลย รู้จักฉันน้อยไปซะแล้ว ฉันสะใภ้
เล็กก็จริงแต่ไม่เล็กนะ (ส้มแข็งทำท่าสาวย
หน้าอกใส่อีกฝ่าย)
- เรณิว (รับบทโดยกระต๊อบ) : ของฉันก็ใหญ่เหมือนกันแหละ (กระต๊อบ
ทำท่าสาวยหน้าอกใส่อีกฝ่าย)

(Cham Uat Na Cho, Ambiguous cage)

ภาพที่ ๙ เรณิว (กระต๊อบ) และกำไล (ส้มแข็ง) ทำท่าทางประชดประชันกันเรื่องหน้าอก
(ภาพจาก https://www.youtube.com/watch?v=_4uDiAW8)

จากตัวอย่าง และภาพประกอบข้างต้น จะเห็นได้ว่าเป็นการใช้ท่าทางของ
นักแสดง คือ กำไล (รับบทโดยส้มแข็ง ใส่เสื้อลายดอก) ทำท่าทางสาวยหน้าอก เพื่อสื่อ
ว่าหน้าอกของตนไม่ได้เล็กเหมือนตำแหน่งของสะใภ้ ขณะเดียวกัน เรณิว (รับบทโดย
กระต๊อบ ใส่เสื้อสีม่วง) ก็ทำท่าสาวยหน้าอกใส่อีกฝ่ายคืนเช่นกัน ด้วยสีหน้าท่าทางประกอบ
การแสดง จึงทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน

๔.๒.๑.๘ อารมณ์ขันที่เกิดจากการแต่งกาย เป็นการตกแต่งบุคลิก
ภายนอกของผู้แสดงผ่านเสื้อผ้า เครื่องประดับ การแต่งหน้าทำผม เพื่อสร้างอารมณ์
ขัน เช่น จากตอนเพื่อนไม่เก่าเราไม่แก่

ภาพที่ ๑๐ คุณนายประเสริฐ (น้าโย่ง)

(ภาพจาก https://www.youtube.com/watch?v=SLtUbC_1Dno)

จากภาพตัวอย่าง เป็นการแต่งกายและท่ามเพื่อเน้นให้เห็นบุคลิกลักษณะของ คนมีฐานะ หรือ คุณนาย แต่ด้วยเหตุที่ น้าโย่งเป็นนักแสดงชาย จึงต้องเอาผมปลอม มาใส่เพื่อสื่อว่าเป็นเพศหญิง แต่ผมปลอมที่นำมาใส่นั้นเป็นทรงผมที่ไม่ตรงตามเหมือน ความเป็นจริงจึงส่งผลให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน

๔.๒.๑.๙ อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์ หมายถึง การทำให้ ผู้ใดผู้หนึ่งเจ็บตัว เป็นการใช้อุปกรณ์ตบตักนักแสดงด้วยกัน หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ถูกนำ มาใช้ประกอบในการแสดง เพื่อทำให้ผู้รับชมเกิดความตลกขบขัน เช่น จากตอน เณรน้อยพบนักรบโยธยา

ภาพที่ ๑๑ ขาม (นาย) ใช้ไม้ตีหลังเณรน้อยอิคคิวซัง (น้าพวง)

(ภาพจาก <https://www.youtube.com/watch?v=2cmPj8CpSbE>)

จากภาพเป็นตอนที่ขาม(รับบทโดยนาย) ได้ทดสอบสมาธิของณีน้อยอีกคิวซัง (รับบทโดยน้ำพวง) ว่าจะมีสมาธิที่แน่วแน่มิหวั่นไหวต่อสิ่งทีรบรบกวนอยู่ข้าง ๆ เพียงใด จึงเกิดการนำอุปกรณ์ประกอบการแสดงมาตีที่หลังของน้ำพวง ทั้งนี้ถึงแม้ว่าการกระทำดังกล่าวจะดูรุนแรง แต่พบว่าผู้ผลิตมักนำใช้สร้างความขบขันเสมอ และปรากฏให้เห็นหลาย ๆ ตอน

๔.๒.๒ การใช้ภาษาที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน

รายการตลกมักมีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ในรายการจำอวดหน้าจอ ช่วง ฉ่อย เดอะซีรีส์ พบ ๓ ลักษณะ ได้แก่ การเล่นคำ การใช้ภาษาที่แสดงน้ำเสียงต่าง ๆ และการใช้คำถาม

๔.๒.๒.๑ การเล่นคำ หมายถึง การสร้างอารมณ์ขันด้วยการนำคำมาใช้ซ้ำกันหลาย ๆ ครั้ง หรือนำคำเดิมมาสร้างความหมายใหม่ ดังตัวอย่างเช่น

พระปิ่นทอง (รับบทโดยน้านงค์) : ตอนนี้องพวกเหล่าทหารให้ไปปิดประกาศ
หมาย ปะป้าย

โนบิ (รับบทโดยน้ำโย่ง) : เอ้ย ป้ายประกาศ

พระปิ่นทอง (รับบทโดยน้านงค์) : เออ ปิดป้ายหมายปะปาด

เอม่อน + โนบิ : เอ้ย ปิดป้ายหมายประกาศ

พระปิ่นทอง (รับบทโดยน้านงค์) : เออ ปิดป้ายหมายประกาศ

(Cham Uat Na Cho Cho, Adventure in the world of literature)

จากตัวอย่าง มีการเล่นคำกับคำว่าป้ายประกาศที่พระปิ่นทอง (รับบทโดยน้านงค์) ต้องการจะสื่อในตอนแรกว่าปิดประกาศหมายปะป้าย แต่โนบิ (รับบทโดยน้ำโย่ง) ได้นำคำนั้นมาพูดซ้ำในหลาย ๆ รอบ เพื่อย้ำให้พระปิ่นทองพูดคำนั้นจนถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ขันเนื่องจากการเล่นคำสลับไปมา

๔.๒.๒.๒ การใช้ภาษาที่แสดงน้ำเสียงต่าง ๆ หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อทำให้เกิดอารมณ์ขัน ในรายการพบการใช้ภาษาแสดงน้ำเสียงยั่วล้อ ตัวอย่างเช่น

พอลลี (รับบทโดยส้มแข่ง) : ส่วนฉันซื้อพอลลี สวยเอ็กเซ็กซีล่งยิ่งกว่า
ใคร สวยสุดสวยเหลือแสน สวยแตกสวย
แต่นสวยวอดวาย เป็นลูกสาวพ่อกำนัน
เป็นลูกสาวพ่อกำนัน ขาดิตระกูลฉนั้นนั้น
ยิ่งใหญ่ ฐานะนั้นก็ยังมี นิสัยก็ดีว้าย ๆ ๆ
กลุ้มใจ ๆ ๆ (ส้มแข่งทำท่าทางประกอบ)
หนุ่ม ๆ ก็มารุมนักมากันควัก ๆ ๆ ไม่
ขาดสาย พอลลีเลยปวดเฮด อันเป็นประเภท
สวยเลือกได้

(Cham Uat Na Cho, Flower Girl Love song)

ภาพที่ ๑๒ พอลลี (ส้มแข่ง) พุดเน้นน้ำเสียง

(ภาพจาก <https://www.youtube.com/watch?v=fYyewE>)

จากตัวอย่างและภาพประกอบ เป็นการใช้ภาษาทั้ง วจนภาษาและอวัจนภาษา คือแสดงน้ำเสียงเพื่อเน้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้แสดง กล่าวคือ พอลลี (รับบทโดย ส้มแข่ง) ได้เน้นน้ำเสียงที่คำว่า “นิสัยก็ดีว้าย ๆ ๆ กลุ้มใจ ๆ ๆ หนุ่ม ๆ ก็มา รุมนักมากันควัก ๆ ๆ ไม่ขาดสาย” เมื่อมีการเน้นน้ำเสียงที่คำดังกล่าว ประกอบกับท่าทาง ที่แสดงออกของพอลลี จึงทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน

๔.๒.๒.๓ การใช้คำถาม หมายถึง การใช้คำถามทนายปัญหาโดย ที่คำตอบไม่ยึดติดอยู่กับข้อเท็จจริง แต่เป็นไปเพื่อหวังผลในการสร้างอารมณ์ขัน สามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์การใช้งาน ดังนี้

๔.๒.๒.๑ การใช้คำถามเพื่อถามผู้อื่น เป็นการใช้คำถามเพื่อให้ผู้อื่นตอบ โดยกำหนดให้ตอบผิดแล้วให้ผู้ถามเฉลยเพื่อสร้างอารมณ์ขันจากคำเฉลยนั้น ตัวอย่างเช่น

- นายพล (รับบทโดยน้ำโย่ง) : เสือเนี่ยไม่ต้องเอาในป่า ถ้ามันอยู่ในกรงเนี่ย ถ้ามันหลุดออกมาจะทำไฉน
- หน้ง (รับบทโดยนาย) : หลุดเรากี่วิ่งสิครับ
- นายพล (รับบทโดยน้ำโย่ง) : วิ่งไปไหน
- หน้ง (รับบทโดยนาย) : วิ่งหนีมันไฉน
- นมอูน (รับบทโดยน้านงค์) : วิ่งหนีขึ้นต้นไม้
- นายพล (รับบทโดยน้ำโย่ง) : ไม่ต้องขึ้นหรอก
- นมอูน (รับบทโดยน้านงค์) : ทำไม
- นายพล (รับบทโดยน้ำโย่ง) : พอมันหลุดออกจากกรงปุ๊บ เรากี่วิ่งเข้ากรงแล้วก็ปิดกรงไม่ให้เสือเข้าไฉน

(Cham Uat Na Cho, Little lady)

จากตัวอย่าง เห็นได้ว่าคำตอบที่ผิดความคาดหมาย โดยผู้ชมอาจคาดหวังว่าจะได้ยินคำตอบที่มีหลักการว่า วิธีการใดคือหนทางที่จะช่วยให้สามารถหนีเสือที่หลุดมาจากกรงได้ คนตอบคงคิดอย่างมีเหตุผลว่า ถ้าไม่วิ่งหนี ก็ต้องพยายามขึ้นที่สูง เช่น การหนีขึ้นต้นไม้ แต่คนถามกลับเฉลยว่า ไม่ใช่ การหนีเข้ากรงแล้วขังตัวเองไว้แทนเสือต่างหาก คือวิธีการที่ปลอดภัยจากเสือหลุดกรงที่สุด ด้วยเหตุนี้คำตอบที่คาดไม่ถึงจึงทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขันได้

๔.๒.๒.๒ การใช้คำถามเพื่อตอบเอง เป็นการใช้คำถามแบบถามเองตอบเอง โดยการให้ผู้ถามเฉลยคำตอบเองทันทีที่จบคำถาม มักใช้กับคำถามที่ไม่ซับซ้อน เมื่อตอบแล้วผู้ชมเข้าใจและเกิดอารมณ์ขันได้ทันที ตัวอย่างเช่น

- สะเดา (รับบทโดยนาย) : คนจนมันเป็นยังไฉน คนจนก็ไม่มีตั้งค่านั่นแหละ ใช่ถูกแล้ว

(Cham Uat Na Cho, Mantra of love sano sadao)

๕. สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาพลวัตของเรื่องเล่าและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ในรายการจำอวดหน้าจอ ช่วงน้อย เดอะซีรี่ย์ ในแง่พลวัตของเรื่องเล่า ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์เป็น ๒ ประเด็น พบว่าด้านกลวิธีการเลือกเรื่องเล่า ผู้ผลิตใช้วิธีการเลือกเรื่องมาจาก ๓ แหล่ง คือ เรื่องเล่าไทย เรื่องเล่าที่มาจากต่างประเทศ และเรื่องเล่าที่ผู้กรรณมาจากรับเชิญ เหตุการณ์ปัจจุบัน หรือ แต่งขึ้นใหม่ ส่วนด้านกลวิธีการนำเรื่องเล่ามาปรับใช้ พบ ๓ ลักษณะ คือ การปรับเหตุการณ์ในโครงเรื่อง การปรับตัวละคร และการปรับชื่อเรื่อง ในแง่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการ แบ่งการวิเคราะห์เป็น ๒ ประเด็น พบว่าด้านลักษณะที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน พบ ๔ ลักษณะย่อย ได้แก่ อารมณ์ขันที่เกิดจากการล้อเลียนรูปลักษณ์ อารมณ์ขันที่เกิดจากการล้อเลียนวัยสูงอายุ อารมณ์ขันที่เกิดจากเรื่องที่มีนัยทางเพศ อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ความรุนแรง อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ความมีชื่อเสียง อารมณ์ขันที่เกิดจากการแสดงเป็นคน ๒ คน อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ท่าทาง อารมณ์ขันที่เกิดจากการแต่งกาย และอารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์ ส่วนด้านกลวิธีการใช้ภาษา พบ ๓ ลักษณะย่อย ได้แก่ การเล่นคำ การใช้ภาษาแสดงน้ำเสียงต่าง ๆ และการใช้คำถาม

ผลจากการศึกษา พลวัตของเรื่องเล่าในรายการ จำอวดหน้าจอ ช่วง น้อย เดอะซีรี่ย์ ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเรื่องเล่าที่ผู้ผลิตรายการพยายามปรับเปลี่ยนให้ต่างไปจากเดิม เพื่อสร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้ชม และการปรับเปลี่ยนเรื่องเล่ายังมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องของการทำธุรกิจ ซึ่งการนำเรื่องเล่ามานำเสนอใหม่ ทำให้มีข้อควรระวังในเรื่องของลิขสิทธิ์ในการนำมาผลิตซ้ำ จึงทำให้เรื่องเล่าที่ถูกเลือกนำมาเสนอต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ต่างไปจากเดิม ทั้งนี้รายการจำอวดหน้าจอ ซึ่งอยู่ในสื่อบันเทิงประเภทสื่อโทรทัศน์ที่มีลักษณะสอดคล้องกับวัฒนธรรมประชานิยม กล่าวคือเป็นวัฒนธรรมที่เน้นการผลิตเพื่อผู้บริโภค และเป็นวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคส่วนใหญ่ในสังคม โดยใช้สื่อเป็นตัวกลางสำคัญในการเผยแพร่ เช่น กรณีงานวิจัยของ Oudmuangkarn (2008) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาวรรณกรรมแนววัฒนธรรมประชานิยมเรื่องสังข์ทองฉบับต่าง ๆ” พบว่า วรณกรรมเรื่องสังข์ทองทั้งสี่ฉบับดัดแปลงโดยยังคงเค้าโครงเรื่องหลักจากบทละครนอก พระราชนิพนธ์ใน

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยไว้ทั้งสี่ฉบับ โดยมีเพียงฉบับการตูนนิทานเพื่อสิ่งแวดล้อมฉบับเดียวที่เป็นการนำโครงเรื่องบางตอนจากเรื่อง สังข์ทองไปแต่งเป็นนิทานใหม่ จากการศึกษากระบวนการสร้างสรรค์และการผลิตซ้ำ วรรณกรรมเรื่องสังข์ทองดัดแปลงตามองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ จุดประสงค์ของการผลิต สื่อหรือช่องทางในการนำเสนอ ผู้เสกกลุ่มเป้าหมาย และยุคสมัยที่นำวรรณกรรมมาผลิตซ้ำ อีกทั้งลักษณะวัฒนธรรมประชาณียที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่องสังข์ทองฉบับต่าง ๆ ทำให้เห็นลักษณะความนิยมของยุคสมัยที่ผลิตสื่อและภาษาทำหน้าที่ตอบสนองจุดประสงค์ของการผลิต ทำให้ผู้เสพสนใจและเข้าถึงสารของเรื่องสังข์ทองได้ง่ายขึ้น

ส่วนผลจากการศึกษา กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ในแง่ลักษณะที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันที่พบมากในรายการคือ อารมณ์ขันที่เกิดจากการล้อเลียนรูปลักษณ์ อารมณ์ขันที่เกิดจากการล้อเลียนวัยสูงอายุ อารมณ์ขันที่เกิดจากเรื่องที่มีนัยทางเพศ อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ความรุนแรง อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ความมีชื่อเสียง อารมณ์ขันที่เกิดจากการแสดงอาการเกินจริง อารมณ์ขันที่เกิดจากการแสดงเป็นคน ๒ คน อารมณ์ขันที่เกิดจากการใช้ท่าทาง การแต่งกาย และการใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดง จะเห็นได้ว่า ลักษณะที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันเหล่านี้ รายการได้หยิบยกมานำเสนอ ซึ่งมีความโดดเด่นที่เป็นลักษณะใกล้ตัวและประกอบกับการดำเนินชีวิตของผู้รับชม เช่น เรื่องที่มีนัยทางเพศ ที่ทราบกันอยู่แล้วว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม แต่รายการได้นำมาสร้างเป็นสถานการณ์ให้เกิดเป็นอารมณ์ขันได้ เช่น กรณีงานวิจัยของ Lorruangsilp (2006) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลก สถานการณ์เรื่องบางรักซอย ๙” พบว่าลักษณะที่ถูกนำมาใช้เป็นสถานการณ์ของความขบขันมี ๑๒ ลักษณะ ได้แก่ ความขบขันที่เกิดจากการทำให้เป็นเรื่องราวไร้สาระ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องสามิภรรยา ความขบขันที่เกิดจากการเน้นพฤติกรรมที่ไม่น่าพึงพอใจ ความขบขันที่เกิดจากการล้อความเป็นอีสาน ความขบขันที่เกิดจากการล้อรูปลักษณ์ ความขบขันที่เกิดจากการเน้นลักษณะนิสัย ความขบขันที่เกิดจากการล้อสถานภาพโสด ความขบขันที่เกิดจากการล้อวัยสูงอายุ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องหนุ่มสาว ความขบขันจากเรื่องที่มีนัยทางเพศ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องในครอบครัว และความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องความโง่

นอกจากกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันที่นำมาสอดแทรกผ่านเรื่องเล่าต่าง ๆ ความสามารถพิเศษของ “สามน้ำ” ในการเลือกใช้กลวิธีและภาษาให้สอดคล้องกลมกลืนกัน โดยเฉพาะเรื่องของการใช้มุขสด จังหวะในการเล่นมุข และการใช้ไหวพริบปฏิภาณเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้รายการสามารถสร้างความสุขให้ผู้ชมมาได้จบจนทุกวัน เหนือสิ่งอื่นใด รายการจำอวดหน้าจอ ช่วง ฉ่อย เดอะซีรีส์ ยังนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่สนับสนุนให้เพลงพื้นบ้านไทยประเภท “เพลงฉ่อย” มีพื้นที่ในสื่อสารมวลชนและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นอีกด้วย

References

- Eiamutama, T. (2008). *The strategies and the use of humour language in the series breaks of the variety game show “Ching Roy Ching Laan”*. (Master’s Thesis). Bangkok: University of the Thai Chamber of Commerce.
- Lorruangsilp, A. (2006). *An analysis of language strategies used to create humor in sit-com drama titled Bangrak Soi 9*. (Master’s Thesis). Chiang Mai: Chiang Mai University.
- Mae Jo University Library. (2019). [Website]. Retrieved from <https://library.mju.ac.th>
- Na Thalang, S. (2015). *Rueang lao phuenban thai nai lok thi plianplaeng*. [Thai folk tales in a changing world]. Bangkok: Academic Dissemination Project Faculty of Arts Chulalongkorn University No. 109.
- Oudmuangkam, R. (2008). *A Study of Sangthong as Popular Cultural Literature*. (Master’s Thesis). Nakhon Pathom: Silpakorn University.
- Royal Institute. (1999). *Photchananukrom chabap ratchabandittayasathan phoso 2542*. [Royal Institute Dictionary (1999 edition)]. Bangkok: Nanmeebooks Company Limited.
- Thai Literature Directory. (2019). [Website]. Retrieved from <https://www.sac.or.th/databases/thailitdir/>
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Adventure in the world of literature” [Video file]. Retrieved from https://www.youtube.com/watch?v=i6LWIC_gTD8
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, A little monk meets an Ayutthaya warrior” [Video file]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=2cmPj8CpSbE>

- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Vengeful snare” [Video file]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=1IWCf1OJcks>
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Flower Girl Love Song” [Video file]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=DfbmzfYyewE>
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Little Kong Khao Killed Mother” [Video file]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=yOKtLNqV3JI>
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Legend of Jack Conquers the Giants” [Video file]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=YvZIKgGmMAE>
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Little lady” [Video file]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=PhQGv3Hg0vg>
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Mantra of love sano sadao” [Video file]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=TMBK5H3wTag>
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Mrs. Twelve, The Series” [Video file]. Retrieved from https://www.youtube.com/watch?v=lS_BMsSsYSU
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Mrs. Songkran” [Video file]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=2zBGjF09HbE>
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Double karma” [Video file]. Retrieved from https://www.youtube.com/watch?v=K49PB_5v4yk
- Workpointofficial. (2019). “Cham Uat Na Cho, Ambiguous cage” [Video file]. Retrieved from https://www.youtube.com/watch?v=_4uDi_x_AW8.